

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

23 mei 2006

VERSLAG VAN DE VLAAMSE REGERING

**Jaarlijks verslag van de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement
over de verstrekte en geweigerde vergunningen voor wapens, munitie en speciaal voor
militair gebruik of voor ordehandhaving dienstig materieel en daaraan verbonden technologie**

Periode van 1 januari 2005 tot 31 december 2005

**Zesmaandelijks verslag van de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement
over de verstrekte en geweigerde vergunningen voor wapens, munitie en speciaal voor
militair gebruik of voor ordehandhaving dienstig materieel en daaraan verbonden technologie**

Periode van 1 juli 2005 tot 31 december 2005

VERSLAG

**namens de Subcommissie voor Wapenhandel
uitgebracht door de heer Jan Laurys
aan de Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Jan Roegiers.

Vaste leden:

de heren Pieter Huybrechts, Roland Van Goethem;

de heren Jan Laurys, Luc Van den Brande;

de heren Gilbert Van Baelen, Paul Wille;

de heren Kurt De Loor, Jan Roegiers.

Toegevoegde leden:

de heer Eloi Glorieux;

de heer Jan Loones.

Zie:

33-A (2005-2006)

– Nr. 1: Verslag van de Vlaamse Regering

INHOUD

Blz.

1. Toelichting door de minister	4
2. Bespreking	7

DAMES EN HEREN,

De Subcommissie voor Wapenhandel besprak op haar vergadering van 18 mei 2006 twee verslagen van de Vlaamse Regering aangaande de wapenhandel. Het betreft het jaarlijks verslag van de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement over de verstrekte en geweigerde vergunningen voor wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik of voor ordehandhaving dienstig materieel en daaraan verbonden technologie – Periode van 1 januari 2005 tot 31 december 2005, en het zesmaandelijks verslag van de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement over de verstrekte en geweigerde vergunningen voor wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik of voor ordehandhaving dienstig materieel en daaraan verbonden technologie – Periode van 1 juli 2005 tot 31 december 2005.

1. Toelichting door de minister

Minister *Fientje Moerman* geeft een toelichting bij beide verslagen.

Sinds de overheveling van de bevoegdheid aangaande de in-, uit- en doorvoer van wapens en aanverwant materieel, werd het eerste jaarverslag door minister Patricia Ceysens aan het Vlaamse Parlement voorgelegd overeenkomstig artikel 17 van de federale wet van 5 augustus 1991. Het tweede jaarverslag, dat nu voorligt heeft betrekking op het jaar 2005.

Het tweede jaarverslag gaat samen met twee halfjaarlijkse verslagen voor het jaar 2005. Het eerste halfjaarlijkse verslag werd voorgelegd op 13 oktober 2005. Het tweede halfjaarlijkse verslag over de verstrekte en geweigerde vergunningen heeft betrekking tot de tweede jaarhelft van 2005.

Vooraleer de eigenlijke bespreking aan te vatten, wenst de minister enkele verklaringen te verstrekken voor de opgelopen vertraging bij de indiening van de voorliggende verslagen. Tijdens de interpellatie van de heer Jan Roegiers op 30 maart 2006 heeft de minister reeds allusie gemaakt op een aantal problemen. De uitleg die toen werd verschaft is nog steeds correct. Wegens het belang ervan, herneemt de minister de essentiële elementen van deze uitleg.

De federale overheid heeft vanaf 1992 tot aan de regionalisering van de bevoegdheden, meer dan tien jaar gesleuteld aan haar database, vooraleer aan alle

technische en gebruiksproblemen was verholpen. Om over een modern werkbaar instrument voor informatisering en analyse te beschikken heeft de Vlaamse administratie in samenwerking met de firma EDS een volledig nieuwe database ontworpen, gebaseerd op meer gebruiksvriendelijke software. Deze werd operationeel in de loop van oktober 2005. Daardoor werd het mogelijk vanaf 1 november 2005 te starten met de maandelijkse rapportering over de wapenvergunningen op de website van de Vlaamse overheid.

Op dit ogenblik stellen er zich echter nog steeds opstartproblemen. Op het niveau van de administratie heeft men vastgesteld dat de data niet steeds door de software verwerkt worden zoals het hoort. Op het niveau van het kabinet heeft men vastgesteld dat de zoekfuncties onjuiste of onvolledige resultaten opleveren. Dit is het gevolg van onvolmaaktheden aan de geïnstalleerde software, zowel bij de administratie als op het kabinet, anderzijds uit de grotere massa aan meer precieze gegevens die de ambtenaren moeten invoeren. De oorzaak van de grotere massa gegevens ligt in de grotere transparantie in de verslaggeving evenals in de fijnere indeling van de wapens, die de minister aan de administratie heeft opgelegd en waarop het Vlaams Parlement steeds heeft aangedrongen.

Om deze redenen moesten voor dit tweede halfjaarlijkse verslag al de data zoals gegenereerd door de database manueel worden nagetrokken door de administratie op basis van hun schriftelijke data en gecrosschecked door het kabinet op basis van haar schriftelijke adviezen. Na concertatie zijn de gegevens nu – soms na aanpassing – correct bevonden, ook al zijn al de verbeteringen nog niet in de database geïmplementeerd door EDS. Zoals het er nu uitziet zal deze start-up fase hoe dan ook vlugger naar een eindpunt evolueren dan bij de federale overheid.

Een gevolg van deze problemen is dat in dit halfjaarlijkse verslag onder de rubriek ‘omschrijving’ nog steeds de titel van de categorie en deze van de subcategorie voorkomen. Die zijn in principe dezelfde als degene die voorkomen in de gemeenschappelijke EU lijst van militaire goederen. De betiteling van de goederen geeft er wel een juiste indicatie van, maar is nog te ruim. Het is de bedoeling om voor het volgende halfjaarlijkse verslag over de periode van het eerste semester van 2006 ofwel die indeling te beperken tot welke goederen uit de betiteling daadwerkelijk werden vergund of geweigerd, ofwel een bijkomende kolom te

creëren die de werkelijk vergunde of geweigerde goederen weergeeft.

De minister geeft een voorbeeld van de huidige situatie. Op bladzijde 13 van het verslag wordt in de betiteling gemeld dat wapenvizieren, helmen, statieven enzovoort werden vergund. Het is mogelijk dat enkel wapenvizieren werden vergund. In een toekomstig rapport zal dat worden verijnd.

Een ander gevolg van de nog openstaande problemen is dat een aantal correcties moeten aangebracht worden in de maandrapporteringen van oktober, november en december 2005. Deze fouten zijn aan het licht gekomen bij de opmaak van het jaarrapport. Een exhaustieve nota met de aan te brengen verbeteringen werd voorbereid door de administratie. De wijzigingen zullen ook aangebracht worden en verklaard op de website van de administratie bij de voorstelling van dit verslag.

Na deze inleidende toelichting, gaat de minister over tot de voorstelling van het eigenlijke jaarrapport.

In 2005 werd een verfijnde klassenindeling gevolgd gebaseerd op de gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen. Aangezien de federale wapenwet strenger is dan deze lijst moesten enkele bijkomende klassen opgesteld worden. Deze bijkomende klassen werden tegenover het eerste halfjaarlijkse verslag nogmaals verfijnd en aangevuld voor de indeling van de goederen in het tweede halfjaarlijkse verslag. Dat wordt uitgebreid weergegeven op bladzijde 12 van het verslag.

Ook werd in dit verslag explicieter ingegaan op het onderscheid tussen eindbestemming en eindgebruiker, waarbij in de mate dat het gekend was de indeling gebeurde op basis van de eindgebruiker.

Zoals vorig jaar aangekondigd was het de bedoeling om in elk jaarrapport een verschillend onderwerp te belichten. Voor het jaar 2005 werd gekozen voor de toepassing van de 'catch-all' te belichten. Dat is gebeurd op de bladzijden 16 tot en met 18 van het verslag. Voor het eerst werd een korte inhoud in het Nederlands en een samenvatting in het Engels weergegeven. Beide teksten worden op de website van de administratie gepubliceerd.

Wat de data van daadwerkelijke uit-, in- en doorvoer betreft, heeft de administratie de data bij de Nationale Bank van België opgevraagd en deze voor de

uitvoer verkregen. De statistiekwet van 4 juni 1962, die bij wet van 21 december 1994 ook van toepassing is op de NBB, verhindert de volledige publicatie van deze gegevens. Door het beperkt aantal data per douanecodenummer zou de individuele situatie van bepaalde bedrijven kunnen achterhaald worden. Om die reden werd het verslag van de NBB van 2004 over de daadwerkelijke uitvoer in Vlaanderen overgemaakt per land, maar werd wegens de bepalingen van de statistiekwet de verdere onderverdeling per douanecodenummer weggelaten. Het is mogelijk een correlatie te maken tussen de vergunde en de daadwerkelijke uitvoer per land in 2004. Deze opdracht werd overgemaakt aan de administratie en zal aan het Vlaams Parlement worden meegedeeld in de loop van de komende maanden. Er moet echter onderzocht worden of alle douanecodes wel degelijk alle categorieën van wapens omvatten. Ook moet worden onderzocht of een correlatie wel voldoende zinvol is. De daadwerkelijke uitvoer van 2004 moet immers worden gecorrigeerd met de vergunde uitvoer uit 2004, met de vergunde uitvoer uit 2003, vermits een vergunning maximaal één jaar geldig blijft, en eveneens met verlengingen in 2003 van de vergunde uitvoer in 2002. Deze verlengingen zijn niet opgenomen in de wapenrapporten van 2003.

In het jaarrapport werd het zevende jaarrapport van de Coarm opgenomen. Coarm is de werkgroep van de Raad van de EU voor conventionele wapens. Dat rapport geeft de Europese cijfers weer van de vergunningen voor uitvoer ingedeeld volgens de gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen. Uit dit rapport blijkt dat de Belgische uitvoer goed is voor 2,15 percent van de totale EU-uitvoer. Dat cijfer ligt in de lijn van de cijfers uit vorige Coarm-rapporten en stemt overeen met het relatief gewicht van het BNP van België in dat van de Europese Unie.

De minister heeft ook de nieuwe versie van de gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen van 17 maart 2006 aan het Vlaams Parlement bezorgd. Deze EU-lijst wijzigt immers geregeld.

Vervolgens licht de minister het halfjaarlijks verslag voor het tweede semester van 2005 toe.

In deze periode heeft het Vlaamse Gewest 72 uitvoervergunningen afgeleverd voor 23.366.285 euro en er zes geweigerd voor 1.204.271 euro. Er werden 100 invoervergunningen afgeleverd voor 3.810.539 euro en er werden er geen geweigerd. Er werden elf doorvoervergunningen verleend voor een bedrag van

5.724.368 euro en twee geweigerd voor 2.540.395 euro.

Bij de lectuur van dit cijfermateriaal valt in eerste instantie de drastische daling op van de waarde van de uitvoer tegenover het voorgaande semester. Die daling is toe te schrijven aan twee factoren. Een eerste factor is een daling in de categorie ML24. Dit is te wijten aan een vermindering van het aantal bestellingen vanuit defensie in Europa en de USA. Een tweede factor is een daling in de categorie ML11, te wijten aan het feit dat de definitieve exporten met voorlegging van een internationaal invoercertificaat traditioneel gepland worden in de eerste en niet in de tweede jaarhelft. Ook vallen de uitvoercijfers op naar Singapore (39,6 percent), naar Japan (25 percent) en naar Slovenië (8,9 percent). Eveneens vermeldenswaard is het aandeel van categorie ML24 in de totale uitvoer, dat 80 percent bedraagt.

Ook voor de invoer is er een gevoelige daling vooral naar waarde. Dat heeft hoofdzakelijk te maken met een uitzonderlijke éénmalige invoer in de eerste jaarhelft van 2005, die een beetje een vertekend beeld geeft. Bij de invoer valt vooral de invoer van munitie op uit Brazilië en Tsjechië (beide goed voor 20,33 percent), de invoer van airsoftmateriaal uit Hongkong, Japan en Taiwan (gezamenlijk goed voor 31,50 percent) en de invoer uit de USA goed voor 19,29 percent.

Ook bij de doorvoer is er een gevoelige daling naar waarde en naar aantal, waarbij echter slechts twee doorvoervergunningen werden geweigerd. De doorvoer heeft steeds sterk gefluctueerd en wordt soms in grote mate beïnvloed door één grote doorvoer minder of meer.

Ook over een langere periode bekeken, valt echter een systematische daling op van de uitvoeraanvragen en de uitvoervergunningen. Die daling heeft zich ingezet in september 2004, is nog steeds bezig en is in het laatste semester van 2005 het meest uitgesproken. Uit de beschikbare data kan geen sluitende verklaring worden gegeven voor deze ogenschijnlijk stelselmatische daling. Na een eerste overleg blijkt de periode na de inzet van de daling statistisch gezien te kortstondig om uit te maken of het om een 'trendbreuk' gaat dan wel dat het te wijten is aan toevallige omstandigheden, zoals bijvoorbeeld conjuncturele verschillen of andere. De minister zal nader onderzoeken of het in dit stadium nodig is hierover een meer diepgaande

studie te maken. De minister zal de resultaten daarvan aan het Vlaams Parlement meedelen.

De minister is van mening dat door de verfijnde indeling zowel van de categorie materiaal als van de categorie eindgebruiker, evenals door de weergave van de data per individuele vergunning, dit rapport meer informatie bevat dan de vroegere rapporten. Ze is ook van oordeel dat de bespreking van deze wapenrapporten niet langer achter gesloten deuren moet gebeuren, zoals dat vroeger het geval was. Anderzijds vraagt ze er begrip voor dat de transparantie nu zodanig groot is, dat bijkomende gegevens nog maar nauwelijks kunnen gegeven worden zonder afbreuk te doen aan artikel 17 van de wet van 5 augustus 1991. Individuele namen van uitvoerders of klanten kunnen niet worden bekendgemaakt. De minister streeft ernaar om een minder ruime generieke beschrijving van de daadwerkelijk vergunde of geweigerde goederen bij het volgende halfjaarlijkse wapenrapport te kunnen weergegeven. In de huidige stand van zaken kan dat enkel na een manuele opzoeking in de database van de administratie, tenzij die oefening op voorhand gemaakt werd voor enkele meer gevoelige dossiers. Verder deelt de minister mee dat zij in detail de redenen van de weigeringen van vergunningen sinds de overheveling van de bevoegdheden heeft overgemaakt als antwoord op de schriftelijke vraag nummer 61 (zittingsjaar 2005-2006) van de heer Kurt De Loor.

De minister deelt mee dat ze alle negatieve adviezen van de administratie gevolgd heeft. Bij de positieve adviezen van de administratie heeft ze in een aantal gevallen het dossier teruggezonden voor bijkomend onderzoek of bijkomende documenten. Meestal hebben die nadien aanleiding gegeven tot een vergunning. In een beperkt aantal gevallen heeft ze de vergunning toch nog geweigerd. Deze weigeringen vindt men terug in het antwoord op schriftelijke vraag van de heer De Loor.

De minister maakt nog enkele slotbeschouwingen die nauw aansluiten bij het rapport maar er in strikte zin geen deel van uitmaken.

Begin 2005 heeft de minister aangekondigd dat het haar bedoeling was een rapportering te starten van dual-use goederen, ook al is dat wettelijk niet vereist. Dat was de laatste aankondiging in haar streven naar meer transparantie. Ze had dat rapport voor het eerst willen publiceren in mei 2006. De softwarematige

voorbereidingen waren echter substantieel. Ze heeft haar administratie echter opdracht gegeven om voorbereidingen te treffen zodat over enkele maanden van start kan worden gegaan met de maandelijkse publicatie van dit rapport. ‘Dual-use’-goederen vormen een belangrijk deel van de in Vlaanderen verstrekte vergunningen.

De cel Wapenexport werd in het kader van de administratieve veranderingen in het kader van beter bestuurlijk beleid omgevormd tot de dienst Controle Wapenhandel binnen het departement Internationaal Vlaanderen en het personeelsbestand werd aangevuld met een bio-ingenieur en een jurist. Bijkomende aanwervingen van twee ambtenaren van niveau A en één ambtenaar van niveau B staan nog op het programma.

Voor de beoordeling van gevoelige dossiers werd een ambtelijke adviescommissie opgericht, die haar eerste zitting heeft gehouden en die zich zal buigen over de selectiecriteria, die uitmaken of een aanvraag als gevoelig wordt bestempeld. Die commissie met drie stemgerechtigde leden uit de Vlaamse administratie zal een verruimd advies verlenen.

Het samenwerkingsakkoord tussen de FOD Buitenlandse Zaken en de gewesten stuit op terughoudendheid van het federale niveau om de gewesten hun rol, die hun toekomst ingevolge de regionalisering ten volle te laten vervullen. Daarom werden de discussies nog niet gefinaliseerd.

De minister zal niet uitweiden over de rol van het Vredesinstituut en over het Wapendecreet. Dat is geen element van de bespreking van het wapenrapport.

De minister herhaalt dat ze tegen het volgende halfjaarlijkse verslag een gevoelige verbetering van de database verwacht. De Vlaamse overheid is daarvoor afhankelijk van de private partner waarmee ze structureel samenwerkt. Die partner moet trouwens ook de software voor de ondernemerschapsteffe uitwerken.

2. Bespreking

De heer *Eloi Glorieux* feliciteert de minister met de betere informatieverstrekking en de grotere transparantie. Het is minder aangenaam dat de parlementsleden zo lang hebben moeten wachten op de

rapporten. De minister heeft de redenen daarvoor gegeven. Misschien is het eens te meer een aanwijzing dat het niet evident is om dergelijke bevoegdheid te regionaliseren. De spreker vreest dat als het na twee jaar niet lukt om het geheel in goede banen te leiden, het nooit zal lukken. Daarom is hij het eens met het pleidooi van de minister voor een herfederalisering van de wapenhandel.

Uit het zesmaandelijkse verslag blijkt dat er vorig jaar 274 invoervergunningen werden afgeleverd. Dat is in strijd met het lovenswaardige initiatief van de heer Denys voor het inzamelen van handwapens. De invoer is goed voor een bedrag van 24 miljoen euro. Het betreft vooral kleine, lichte wapens. De bestemmingen zijn vaak particulieren en handelaars.

Vorig jaar maar ook dit jaar wordt er nog altijd uitgevoerd naar landen zoals India, Pakistan, Colombia, Israël. Hoe valt dat te rijmen met de Europese gedragscode? Recent was er nog een persartikel over Pakistan: “De Pakistaanse regering wil niet ingaan op het aanbod van India om te onderhandelen over een vriendschapsverdrag tussen de twee atoommachten. Het conflict over de grotendeels islamitische provincie – Kasjmir dus – sleept al meer dan 50 jaar aan en heeft al twee oorlogen veroorzaakt. De gesprekken over een oplossing van het dispuut zijn na twee jaar nog niet erg opgeschoten.” De heer Glorieux vindt het niet verantwoord dat Vlaanderen wapensystemen blijft uitvoeren naar die landen.

Volgens de spreker zei de minister bij de vorige bespreking dat tanks niet kunnen ingezet worden in Kasjmir omdat de streek te bergachtig is. Nu wordt er bebakeningsapparatuur voor luchthavens geleverd. Een bergachtig terrein kan wel vanuit de lucht bestookt worden. Dergelijke apparatuur kan dus gelijkgesteld worden met militaire apparatuur aan een land, dat – zoals de Europese gedragscode stelt – territoriale aanspraken maakt en in een sluimerend internationaal conflict verwikkeld is. Het middel om de Pakistaanse atoombom te vervoeren is trouwens de F16. Een F16 heeft een goed bebakende luchthaven nodig om te kunnen opereren. Volgens de bestaande internationale rechtspraak is het dus niet mogelijk om vanuit Vlaanderen te exporteren.

Recent werd er aan Colombia apparatuur geleverd. De heer Glorieux las een artikel in de krant: “Volgens Colombiaanse mensenrechtengroeperingen arresteert het leger onschuldige burgers om hen vervolgens te doden en aan de bevolking te presenteren als versla-

gen rebellen. De ngo's zien de moorden als een beleid van het leger." Hoe valt het leveren van apparatuur, bruikbaar voor militaire doeleinden, aan een land als Colombia te rijmen met de Europese gedragscode?

Ook aan Israël werden machinegeweren geleverd. België zet de subsidies aan de Palestijnse Autoriteit, waarmee administratie, gezondheidsvoorzieningen, onderwijs enzovoort betaald worden, stop, maar levert wapens aan Israël. Is dat in overeenstemming met de Europese gedragscode? Israël is immers een land in oorlog, een bezettende macht die ingaat tegen verscheidene resoluties van de VN-veiligheidsraad. Er bestaat trouwens geen twijfel over de militaire aard van de goederen. Het ging immers over machinegeweren en dergelijke.

Congo staat op de wapenembargolijst van de EU en van de VN. Volgens het zesmaandelijkse verslag is er een doorvoervergunning voor goederen vanuit Frankrijk naar Congo afgeleverd. Kan de minister daarover meer uitleg geven?

In het jaarverslag beschrijft de minister de methodologie. Bij het afleveren van een vergunning wordt er geen rekening gehouden met de bestemming maar wel met de eindgebruiker. In het rapport worden zes categorieën opgesomd waaronder de defensiegereleerde industrie en de handelaars. Hoe weet men in dat geval wie de eindgebruiker is? Een handelaar kan immers aan om het even wie leveren. Kan men eigenlijk wel op voorhand garanties krijgen over de bestemming of de eindgebruiker?

De heer Glorieux merkt tot slot op dat de vergunde export van goederen niet noodzakelijk plaatsvindt in hetzelfde jaar. Dat kan immers gespreid zijn over verschillende jaren. In dat geval zal er geen nieuwe vergunning afgeleverd worden. Hoe beoordeelt men de situatie in het land van bestemming als de vergunning al enkele jaren voordien afgeleverd is? Kan men op basis van nieuwe inzichten de export alsnog verbieden?

De *minister* dankt de heer Glorieux voor zijn lovende woorden. Software is nu net het aspect waarin Vlaanderen sneller optreedt dan de federale overheid voorheen. Daar heeft het immers 10 jaar geduurd, Vlaanderen zal tegen volgend jaar klaar zijn met het op punt stellen van de databank.

Er waren heel veel invoervergunningen, maar meestal voor beperkte bedragen.

De vergunningen voor India betreffen beeldschermen. Er zijn twee soorten beeldschermen. Eén soort valt vanwege zijn structuur, bouw, militaire aard onder de wapenwet. Alle andere vallen er alleen onder vanwege de catch-all, dus omdat de eindbestemming militair of daarmee verwant is. De twee types die per definitie onder de wapenwet vallen, waren twee schermen om in te bouwen in een F16 en een Hercules. Die leveringen zijn bijna stopgezet. Bijna alle beeldschermen die werden uitgevoerd naar India, vallen alleen onder de wapenwet vanwege de catch-allclausule.

De minister zegt dat het voor Pakistan ging om een bedrag van 53.704,42 euro. Het was een afstandsbediening van luchthavenverlichting, reserveonderdelen en een kabel.

De minister zegt dat de artikelen die de heer Glorieux citeert, recent zijn en niet bekend waren in de periode dat de vergunningen afgeleverd werden. De situatie wijzigt soms snel. Vooraleer een vergunning afgeleverd wordt, wordt beoordeeld of de criteria van de Europese gedragscode gevolgd worden. Die gedragscode is trouwens ook in het Belgische positieve recht geïncorporeerd. België en Duitsland zijn trouwens de enige landen die dat hebben gedaan. De vergunningen werden afgeleverd in 2005. In die periode was er een verregaande verbetering van de relaties tussen India en Pakistan.

Voor Israël is er enkel de doorvoer van een helikopter geweigerd. Vanuit Israël is warmtebeeldapparatuur ingevoerd.

Op de opmerking van de heer Glorieux dat hij het heeft over de eerste vier maanden van dit jaar, reageert de minister dat vandaag enkel de vergunningen van vorig jaar besproken worden.

De minister vervolgt dat de uitvoer naar Colombia goed was voor 18.779,79 euro. Het waren reserveonderdelen voor luchthavenbebakening voor de Colombiaanse luchtmacht.

Voor de Democratische Republiek Congo gaat het om de doorvoer van traangasgranaten en onderdelen ter waarde van 39.440,80 euro. Op Congo rust inderdaad een wapenembargo. In uitvoering van resolutie 1493 van de VN, werd het EU-gemeenschappelijk standpunt 2005/440 aangenomen. In artikel 2 staat dat het embargo niet van toepassing is op de levering van wapens voor politie-eenheden die opereren onder het bevel van de nationale politie of strijdkrachten. Volgens artikel 4 van het gemeenschappelijke stand-

punt dienen de lidstaten maatregelen te nemen tegen het misbruik van wapens. Door het feit dat de invoerder de EU-commissie in Kinshasa is, is ook aan die voorwaarde voldaan.

De minister zegt dat de identiteit van de eindgebruiker op de aanvraag moet worden vermeld. Als er een verlenging wordt aangevraagd, worden de criteria opnieuw getoetst. Er wordt dus nagegaan of de oorspronkelijke criteria nog steeds gelden bij de verlenging.

De heer *Roland Van Goethem* is bekommerd om de vermindering van de wapenuitvoer. De minister geeft twee redenen: de bestellingen, vooral ML24, dalen en de meeste aanvragen komen binnen in de eerste helft van het jaar. Van 1 maart tot 31 augustus 2004 was de uitvoer nog goed voor 260 miljoen euro, nu bedraagt hij nog nauwelijks 23 miljoen euro, dus nauwelijks 10 percent. De dalende trend is niet nieuw. Van 1 september tot 31 december 2004 was de export goed voor 140 miljoen euro, van 1 januari tot 30 juni 2005 132 miljoen euro, en nu nog amper 23 miljoen euro. Op jaarbasis betekent dat dat de export in 2004 400 miljoen euro bedroeg, in 2005 155 miljoen euro. De spreker vreest dat de toekomst er niet rooskleurig uitziet. In april is er immers geen enkele exportvergunning afgeleverd.

De heer Van Goethem heeft begrip voor het feit dat er vergunningen voor Suriname en Tanzania geweigerd zijn, maar vraagt waarom uitvoervergunningen naar Chili en Turkije geweigerd zijn. De Vlaamse Regering wil geen voertuigen naar Turkije sturen, maar ze pleit wel voor een toetreding van Turkije tot de EU. Gezien de politieke evolutie begrijpt de spreker de weigering van uitvoer naar Venezuela.

De heer Van Goethem vraagt waarom de doorvoervergunning voor goederen voor Saudi-Arabië geweigerd werd. Hij denkt dat de goederen het land toch bereikt hebben, want ze zullen langs andere havens, Rotterdam of Hamburg of zo, vertrokken zijn. Saudi-Arabië is een min of meer betrouwbare partner voor het Westen in die regio.

De *minister* antwoordt dat de daling van de export bijna volledig voortspuit uit de daling in categorie ML24, dat instaat voor 80 percent. Ze kan dat nader verklaren maar komt dan in conflict met de privacy van leveranciers en bedrijven. De daling is echter eerder gestart, namelijk in 2004. Er moet nagegaan worden of ook die daling te wijten is aan voornoemde

evolutie of dat het een structurele trend is. Dat zal onderzocht worden, de periode is te kort om nu al conclusies te trekken.

De geweigerde vergunning voor Turkije ging over een bedrag van 43.750 euro. Het betreft de uitvoer van volle rubberbanden die vanuit Turkije terug ingevoerd worden door het Belgische leger. De aanvraag omvatte 500 wielen voor 43.750 euro, terwijl in het nationale invoercertificaat maar sprake was van 308 wielen voor 26.950 euro. Het nationale importcertificaat stelde daarenboven dat bij heruitvoer naar een derde land een “approval of under-secretariat for foreign trade” noodzakelijk is. Dat document was niet bijgevoegd. Het bijkomende eindgebruikercertificaat van de Turkse invoer gaf als eindgebruiker voor 500 stuks het Belgische leger.

Aangezien de goederen naar Turkije vertrekken en naar België terugkeren zonder wezenlijke wijziging, eventueel een herschildering, is aan het bedrijf voorgesteld een aanvraag tot uitvoervergunning met daaraan gekoppeld een wederinvoervergunning in te dienen. Die werkwijze stelt het bedrijf vrij van een internationaal importcertificaat dat voor Turkije wordt geëist. Alleen mag volgens het bedrijf zijn naam niet voorkomen als herinvoerder en dient het Belgische leger zelf uit Turkije in te voeren. Technisch gesproken is dat geen uitvoer met een wederinvoer eraan gekoppeld. De goederen kunnen dan enkel als een definitieve uitvoer worden opgegeven en vereisen een internationaal en geen nationaal invoercertificaat.

De reden voor die werkwijze is de minister niet duidelijk, de uitleg van het bedrijf evenmin. Misschien spelen er btw-factoren. Bij uitvoer is die immers niet verschuldigd terwijl bij uitvoer met wederinvoer en daarna rechtstreekse invoer door het Belgische leger, die zelf de btw moet betalen en de prijs van het bedrijf niet meer haalbaar was. Daarom werd aan de administratie Buitenlands Beleid (ABB) voorgesteld om die aangelegenheid te bespreken met de douane. Daarna werd er niets meer over vernomen.

Een mogelijke reden van de constructie kan volgens de minister gezocht worden in compensatieafspraken voor militaire programma's. Uiteindelijk staat het dossier in de database als geweigerd allicht omdat ABB na de discussie met de douane geoordeeld heeft dat het niet in regel was. Dit is dus een specifiek dossier waarbij de politieke motieven ondergeschikt waren.

De geweigerde vergunning voor Suriname was een dossier van 30.000 euro. Het betreft de geweigerde uitvoer van 50 pistolen en revolvers (proefbank nr 115). Er was geen eindgebruikercertificaat maar wel een invoervergunning voor wederverkoop in Suriname. De vergunning stelde dat de invoer voor half mei 2005 had moeten gebeuren. Daarenboven ontbrak de geldigheidsdatum van de vergunning en het dossier is pas in juli 2005 ingediend bij ABB.

Een tweede dossier voor Suriname was nog eens een uitvoer van 50 geweren en revolvers (proefbank nr 116). Er was geen eindgebruikercertificaat, maar wel dezelfde invoervergunning als voor dossier het vorige dossier voor wederverkoop in Suriname. Als voor dit dossier de vorige invoervergunning werd aangeboden, betekent het dat dat dossier zonder invoervergunning werd voorgelegd.

Voor beide dossiers samen was dus de uitvoer gevraagd van 100 pistolen en revolvers. Dat gebeurde door voorlegging van een vervallen vergunning voor hoogstens 50 revolvers en pistolen.

Voor Chili was er een vergunde uitvoer van 6633,67 euro. Het ging om de uitvoer van drie beeldversterkersbuizen (categorie ML15C) voor de zeemacht

De heer *Jan Laurys* verwijst naar de voorafgaande vergunning vanwege de federale openbare dienst Justitie die vereist wordt door artikel 10 van de Wapenwet van 5 augustus 1991. In dat kader rijzen er nogal wat problemen. De wet zou bepalen dat al wie handelt drijft in technologisch materiaal of materiaal dat dienstig kan zijn voor militair gebruik, een vergunning nodig heeft van de minister van Justitie. Daartoe is eerst een moraliteitsonderzoek vereist. Er moet bovendien een waarborg gestort worden bij de deposito- en consignatiekas. De heer Laurys begrijpt dat de regeling bedoeld is om malafide wapenhandelaars de pas af te snijden, en dat het niet de bedoeling was om Vlaamse productieondernemingen te viseren. In de praktijk rijzen er echter nogal wat problemen.

De spreker wil weten of die voorafgaande vergunning noodzakelijk is, ook als technologie wordt ingevoerd om bijvoorbeeld herstellingen te verrichten. Hebben bedrijven die in Vlaanderen produceren en de eigen productie uitvoeren ook een vergunning nodig? Is dat niet in strijd met de geest van de wettelijke bepalingen? Wiens bevoegdheid wordt dit na deregionalisering? Hoe lang duurt het om zo'n vergunning te

verkrijgen? Waarom is de waarborg bij de deposito- en consignatiekas vereist?

De heer Laurys heeft ten tweede vragen met betrekking tot de export op basis van de wet van 5 augustus 1991. Voor delicate dossiers zou een nieuwe adviesprocedure worden gestart. De minister is hierop al ingegaan. De spreker wil weten wat er gebeurd is met de dossiers die niet behandeld zijn. Bestaat er daarvoor een oplossing? Wat is de procedure die moet worden gevolgd indien een verdeeld advies wordt gegeven door de adviescommissie? Kan de minister dan zelf beslissen? Houdt Vlaanderen rekening met embargo's van de Verenigde Staten?

De minister heeft verklaringen afgelegd over de herfederalisering van de wapenhandel. De spreker wijst erop dat de minister heeft aangegeven dat ze eigenlijk van deze bevoegdheid wil af zijn, en dat herfederalisering noodzakelijk is. De heer Laurys wil weten of er voor dit soort zaken gewaarschuwd werd bij de defederalisering. Een samenwerkingsakkoord zou in dit verband een en ander regelen. De spreker heeft echter begrepen dat dit niet van een leien dakje loopt. Het standpunt van CD&V over deze aangelegenheid is bekend. Vandaag is herfederalisering niet aan de orde. In 2007 kunnen we opnieuw zien.

De heer Laurys wijst op bevoegdheidsconflicten met de douanediens ten.

De minister heeft beslist om in de toekomst niet langer attesten af te leveren voor de vrijstelling van vergunningen voor de door-, in- en uitvoer van dual-use-goederen. In de praktijk was dat volgens de heer Laurys nochtans een handig middel voor de afhandeling van transacties. De technische appreciatie van de vrijstelling zou nu aan de douane toekomen. De douane zou daarvoor niet uitgerust zijn. Er zou een gebrek zijn aan gespecialiseerd personeel en er zou geen aangepaste informatica voorhanden zijn. De douane lijkt ook niet bereid te zijn om de bevoegdheid over te nemen. De heer Laurys wil weten of er in dit verband problemen zijn gerezen. Betekent dit geen concurrentiehandicap voor de exportondernemingen? De heer Laurys vraagt verder welke afspraken er gemaakt zijn met de minister die bevoegd is voor douanediens ten en welke federale dienst ter zake vroeger bevoegd was.

De heer Laurys stelt vast dat het aantal vergunningen is teruggelopen. De vraag rijst of het economisch verantwoord is dat er zoveel dossiers niet kunnen

doorgaan. De spreker wil weten wat de evolutie is gedurende de laatste maanden.

De spreker heeft ten slotte nog een bedenking bij de catch-allclausule. Volgens het verslag zou het een zeer slechte bepaling zijn. Een en ander zou duidelijker omschreven moeten worden. Het verslag wijst erop dat er nu eigenlijk alles moet worden gecontroleerd: zelfs het brood voor het leger zou eronder vallen. Anderzijds beseft men dat dit in de praktijk niet mogelijk is, en dat gerichte controles noodzakelijk zijn. De heer Laurys vraagt wat de minister zal doen met de suggestie in het verslag om dit probleem van de juridisch wankelende bepaling van de catch-allclausule op korte termijn op te lossen.

De heer Laurys vraagt verduidelijking bij de doorvoer naar Saudi-Arabië. Hij heeft gelezen dat het embargo van de EU vrijstellingen bevat. Wat houdt dit in?

Minister *Moerman* antwoordt dat er bepaalde situaties zijn waar het embargo niet geldt. In dit geval werd rechtstreeks aan de Europese Commissie geleverd, ten behoeve van de politiediensten in het land. Dit viel onder een vrijstelling. Een en ander volgt uit het gemeenschappelijk standpunt van de EU.

De minister gaat vervolgens in op de vereiste voorafgaande vergunningen van de FOD Justitie. In september 2005 is gebleken dat verschillende wapenhandelaars niet beschikten over een vereiste voorafgaande vergunning van de FOD Justitie met toepassing van de wet van 5 augustus 1991. Voorheen heeft de administratie dit nooit strikt opgevolgd. Brussel en Wallonië maken er geen punt van. Sindsdien heeft de minister de Vlaamse administratie de opdracht gegeven om de wettelijk vereiste vergunning systematisch te eisen. De minister wijst erop dat zij de wet moet toepassen.

Er werd een verzoek tot verbreking ingesteld tegen het uitvoeringsbesluit van het bedoelde artikel 10. De Raad van State heeft het besluit niet geschorst, maar gelet op rechtspraak van de Raad van State, wordt verwacht dat het bedoelde koninklijk besluit zal vernietigd worden. Om die reden was de FOD Justitie niet geneigd om deze vergunningen nog langer af te leveren. Er werd immers verwacht dat vastgesteld zou worden dat de FOD Justitie hier niet langer meer bevoegd voor zou zijn. Dit was een lastige situatie.

De minister zegt dat ze dan haar federale collega's Onkelinx en Verwilghen hierover heeft aangeschreven. Begin maart werd een akkoord bereikt met de

FOD Justitie. Justitie ging ermee akkoord om tot eind juni 2006 opnieuw vergunningen uit te reiken aan door- en uitvoerders. Invoerders zijn door de FOD Justitie formeel vrijgesteld. Vanaf eind juni kan er dus opnieuw een probleem rijzen voor de door- en uitvoerders.

Gedurende de laatste maanden van 2005 heeft deze situatie gevolgen gehad voor de behandeling van de dossiers. Een en ander heeft geleid tot een daling van het aantal vergunde invoerdossiers. Het ging om 100 dossiers in het tweede semester, tegenover 174 in het eerste semester. Er was ook een daling in de doorvoer. Deze was minder uitgesproken, aangezien de doorvoer altijd fluctueert. Bij de uitvoer was het effect verwaarloosbaar, aangezien bijna alle uitvoerders over deze vergunning beschikten.

In de voorlaatste week van mei 2006 wordt over deze aangelegenheid op het niveau van de kabinetschefs opnieuw vergadert.

De minister onderstreept dat de attesten waaraan de heer Laurys refereerde geen attesten zijn van dual-use-goederen. Er bestond een administratieve praktijk dat in het federale tijdperk een ambtenaar van niveau 2, in het eerste Vlaamse tijdperk de minister en in het tweede Vlaamse tijdperk de administratie, een attest uitschreef waarop stond dat een bepaald goed niet vergunningsplichtig was. De minister heeft deze praktijk afgeschaft.

Het is immers niet nodig om een papier uit te schrijven waaruit blijkt dat iets niet onder de wet valt. Wie belast is met de controle beschouwde dit papier als een soort pseudo-vergunning. Om die reden werd er niet of slechts gedeeltelijk gecontroleerd of wat werd uitgevoerd effectief overeenstemde met wat op papier beschreven werd.

Of de douane voldoende technisch is uitgerust, is de zaak van de douane. De Vlaamse administratie beschikt in dit kader over heel wat knowhow. De douane kan zo nodig contact opnemen met deze administratie. Dat gebeurt ook. De minister sluit niet uit dat de douane hierdoor meer werk heeft.

Voor wat de catch-allformule betreft, verwijst de minister naar de voorstelling van het eerste halfjaarlijkse rapport voor 2006. Daarbij zal onder meer een dossier opduiken over catch-allclausules toegepast op toiletten.

Voor Saudi-Arabië zijn er twee dossiers. Het eerste gaat om een bedrag van 2.509.000 euro. Het betreft de geweigerde doorvoer van tien kustwachtboten. De mensenrechtensituatie in Saudi-Arabië is problematisch. Er vinden openbare executies plaats. De vrouwenrechten laten te wensen over. Criterium 2 scoort dus slecht. Ook voor wat betreft criterium 3, de interne stabiliteit, scoort het land niet goed. Hetzelfde geldt voor criterium 4 met betrekking tot buitenlandse conflicten. Er zijn strubbelingen met andere landen.

Een en ander leidde tot het oorspronkelijke negatieve advies van ABB. ABB had het niet over criterium 7, namelijk de bijdrage aan de strijd tegen terrorisme. De kustwachtboten dienden om de kustlijn te beschermen en terrorisme een halt toe te roepen.

Uiteindelijk heeft ABB een verslag opgesteld waaruit bleek dat er geen causaal verband bestond tussen de doorvoer van de kustwachtboten en het respect voor de criteria van de gedragscode.

Na al deze perikelen heeft de uitvoerder beslist om de uitvoer rechtstreeks vanuit Frankrijk te organiseren. De minister heeft de doorvoervergunning uiteindelijk geweigerd omdat er geen vergunning was van de FOD Justitie.

Een tweede dossier voor Saudi-Arabië had betrekking op een bedrag van 31.395 euro. Het ging om een doorvoervergunning via de haven van Antwerpen die werd geweigerd. Het betrof patronen, granaten, lanceerbuizen voor granaten en kogelvrije vesten. Er was een geldige uitvoervergunning vanuit Spanje. Er was een eindgebruikersverklaring van de Spaanse ambassade. Deze stelde dat de munitie zou dienen voor het uittesten van wapens en achteraf opnieuw naar Spanje zou komen. Er was ook een doorvoervergunning voorhanden van Frankrijk. Oorspronkelijk zouden de goederen via Toulon worden verscheept. Nu zouden ze per vrachtwagen vanuit Spanje via Frankrijk naar België worden vervoerd. Ze zouden worden verscheept vanuit Antwerpen. Er was geen reden voorhanden om aan te nemen dat Frankrijk geen doorvoervergunning zou afleveren via een andere Franse uitgangspost. Het dossier werd echter negatief beoordeeld op basis van een beoordeling van de hierboven reeds vermelde drie criteria, namelijk mensenrechten, interne stabiliteit en buitenlands conflict. De goederen werden uiteindelijk niet doorgevoerd.

De minister wijst erop dat er al meer dan twee jaar onderhandeld wordt tussen de gewesten en de FOD Buitenlandse Zaken over een samenwerkingsovereen-

komst. De doelstelling van de federale overheid is om door overleg te vermijden dat er discrepanties zouden ontstaan, die zouden ingaan tegen een nationaal veiligheidsbeleid. De doelstelling van de gewesten is om zich te verzekeren van informatie vanwege Buitenlandse Zaken en de ambassade, en van de exportcontrolemechanismen.

In een 22e versie van de samenwerkingsovereenkomst is men zeer dicht bij een akkoord gekomen. Buitenlandse Zaken is echter teruggekomen op het voorlopig akkoord na interne consultatie.

Wat zijn momenteel de problemen in dit kader?

Ten eerste: de vertegenwoordiging van de gewesten in de Coarm en in bepaalde internationale werkgroepen. De gewesten willen een vertegenwoordiging als woordvoerder, aangezien het om een gewestelijke bevoegdheid gaat. Buitenlandse Zaken gaat niet akkoord, met als argument dat het veiligheidsbeleid een exclusief federale aangelegenheid is. Deze groepen overleggen nochtans nagenoeg alleen over vergunningen en wapenhandel. Daarom is het principe 'in foro interno, in foro externo' van toepassing.

Voor de andere groepen bij de exportcontrolemechanismen bestaat er consensus dat Buitenlandse Zaken optreedt als woordvoerder. Eerst zou er wel overleg gepleegd worden over het Belgische standpunt.

Een tweede probleem is dat de gewesten in de mate van het mogelijke een directe elektronische toegang vragen tot informatie met betrekking tot voornamelijk COREU en Wassenaar. Buitenlandse Zaken staat hier afwijzend tegenover, omdat deze aangelegenheden in de meeste andere lidstaten in handen zijn van Buitenlandse Zaken, en niet van regionale autoriteiten. Volgens Buitenlandse Zaken zou er overbodige informatie naar de gewesten gaan, zonder filtering door Buitenlandse Zaken.

Een beveiligde afzonderlijke dataverwerkingslijn is een voorafgaande technische voorwaarde. Deze moet echter verwezenlijkt worden door de gewesten.

Een derde probleem is dat de gewesten vragen om van bij de beginfase betrokken te worden bij de onderhandelingen over verdragen. Nu komen ze soms voor voldongen feiten te staan in het stadium van ratificatie.

Er bestaat in grote lijnen een consensus over de wederzijdse informatieverstrekking via landenfiches,

mededeling van weigeringen door de gewesten enzovoort.

Op dit ogenblik wordt er verder onderhandeld op het niveau van de kabinetschefs.

De adviescommissie is samengekomen op 10 mei 2006. Op 29 mei komt ze opnieuw bijeen. Alle dossiers zijn volgens de minister behandeld. Er zijn geen dossiers geblokkeerd. Die commissie is wel degelijk een adviescommissie en het is de minister die beslist. Ze benadrukt dat zij alleen beslist. Ze neemt haar verantwoordelijkheid alleen. Ze heeft, in tegenstelling tot wat op het niveau van de regering wordt gefluisterd, geen angst voor de uitoefening van deze bevoegdheid. In tegenstelling tot andere gewesten oefent de minister de bevoegdheid alleen uit. In Brussel komen alle dossiers bij de regering terecht, waar er collectief beslist wordt. De minister wijst erop dat de Vlaamse Regering voor de uitoefening van elke andere bevoegdheid optreedt als college.

Eén en ander neemt niet weg dat de minister van oordeel is dat er dossiers zijn waarbij het niet helemaal duidelijk is, bijvoorbeeld gelet op het advies van de administratie, of vanwege het feit dat er verschillende invalshoeken bestaan of er een verschillend gewicht wordt gegeven aan verschillende afwegingen. In zo'n geval zal de minister niet aarzelen om naar de regering te stappen.

In Vlaanderen zijn er bedrijven die voor 86 percent van hun omzet afhangen van het wapenvergunningenbeleid. Elke beslissing heeft dan ook een grote impact. De minister wenst zich strikt aan de wet te houden, soms strikter dan wat sommigen zouden willen. Soms is een beslissing echter geen zaak van zwart of wit.

De minister heeft haar mening over de herfederalisering van de bevoegdheid gegeven in het kader van een interview waarin ze werd geconfronteerd met bepaalde bronnen die zouden pleiten voor een herfederalisering van de buitenlandse handel. De minister heeft toen geargumenteed dat dit niet kan, maar dat dit niet uitsluit dat de staatshervorming op een rationele wijze moet worden benaderd, en dat er misschien wel degelijk bevoegdheden bestaan die momenteel niet op het juiste niveau worden uitgeoefend.

Er bestaan nog bevoegdheden die van het federale niveau naar Vlaanderen moeten worden overgeheveld. De minister ziet bijvoorbeeld niet in waarom het

Participatiefonds nog steeds federaal is, of waarom een regionale minister van Economie niet ambtshalve klacht kan indienen bij de Raad voor de Mededinging, of waarom de gewesten geen afcantiemen in de vennootschapsbelasting zouden kunnen toestaan.

Anderzijds vindt de minister dat deze bevoegdheid misschien beter op federaal niveau zou worden uitgeoefend. Voor de fase die voorafgaat aan de beslissing, zijn de gewesten immers afhankelijk van een ander niveau. Vlaanderen beschikt over voldoende kritische massa. Hetzelfde geldt niet voor andere gewesten. Ook de controle achteraf behoort tot de federale bevoegdheid, namelijk tot de bevoegdheid van de douanediensdiensten. De huidige situatie lijkt de minister dan ook niet logisch. Ze is bereid om hierover een rationeel debat te voeren.

De voorzitter, de heer *Jan Roegiers*, vindt dat het rapport laat komt. Een vergunning die werd behandeld op 1 juli 2005, wordt bijna een jaar later aan de parlementaire controle voorgelegd.

Volgens hem is dit laatste halfjaarlijkse verslag waarin geen rekening wordt gehouden met de decretaal verplichte lijst van situaties. Het Vlaams Parlement zal zich over deze lijst moeten buigen op advies van het Vlaams Vredesinstituut. Hij vraagt hoe de minister deze procedure ziet.

De spreker merkt op dat wapens zijn ingevoerd uit China. Hij vraagt hoe dat mogelijk is gezien het EU-wapenembargo tegen China.

De heer Roegiers is van oordeel dat de minister in geheimtaal heeft geantwoord op de opmerkingen van de heer Laurys. Ze moet de vergunningsaanvragen alleen beoordelen, terwijl de Vlaamse Regering over de meeste aangelegenheden collegiaal beslist. De spreker vindt dat een vreemde situatie en vraagt dat de Vlaamse Regering minstens de moeilijke dossiers bespreekt.

De *minister* antwoordt dat zelfs een tijdig gepubliceerd verslag pas negen maanden na de beslissing in het aangehaalde dossier verschijnt. Zij vindt de maandelijkse lijst op de website veel relevanter.

De minister is verder van oordeel dat de adviescommissie zich moet buigen over de lijst van situaties evenals over de criteria om een dossier als gevoelig te bestempelen (het zijn twee duidelijk onderscheiden zaken).

Minister Moerman zegt dat ze eenmaal heeft geprobeerd een vergunningsdossier aan de agenda van de ministerraad toe te voegen. De bereidheid was beperkt. De agenda van de Vlaamse Regering wordt opgesteld door de Kanselarij.

In deze dossiers moeten ethische criteria afgewogen worden tegen economische. Voor de minister priemen de Europese criteria op de individuele economische afwegingen. Bijkomende moeilijkheid is dat niet alle EU-landen de Europese criteria hebben overgenomen waardoor elk land de criteria op zijn manier beoordeeld. Dossiers die Vlaanderen weigert te vergunnen worden door andere EU-lidstaten wel vergund.

De minister benadrukt dat haar medewerkers zich hard inzetten om deze nieuwe bevoegdheid perfect uit te voeren. Ze hebben zich in korte tijd in de materie ingewerkt. Bovendien kan de minister rekenen op een gespecialiseerde ambtenaar die is overgeheveld van het federale niveau. Door de institutionele organisatie krijgt het Vlaams Gewest informatie van een ander bestuurlijk niveau en wordt de controle evenmin op Vlaams niveau uitgevoerd. De minister vraagt zich af of dat een optimale situatie is.

De invoer uit China betreft categorie ML23 Geweren en munitie. Het gaat om 800 optische richtmidelen voor luchtgeweren zonder elektronica. Invoer uit China is toegestaan ondanks het EU-wapenembargo.

De heer *Eloi Glorieux* merkt hierbij op dat wie wapens invoert uit China de Chinese wapenindustrie steunt. Hij vraagt daarmee rekening te houden.

Minister *Moerman* antwoordt dat het wapenembargo is ingevoerd om het respect van de mensenrechten af te dwingen.

De heer *Eloi Glorieux* merkt op dat de situatie in een land dat voldoet aan de criteria, op korte termijn kan omslaan. Toen Frankrijk Exocet-raketten leverde aan Argentinië zal het nooit gedacht hebben dat Argentinië er een Brits fregat mee zou kelderen.

Minister *Moerman* antwoordt dat zij elke vergunning kan intrekken als de situatie plots wijzigt.

De heer *Glorieux* stelt dat de toestand in India, Pakistan of Colombia al enige tijd onstabiel is. Een tijdelijke dooi in de relatie tussen India en Pakistan mag geen reden zijn om wel te leveren. Hij pleit voor waakzaamheid.

Verder vindt de spreker het belangrijk dat de catch-all wordt bewaard en operationeler gemaakt. Groen! heeft een voorstel van decreet ingediend over de Vlaamse wapenhandel. In dat voorstel wordt de catch-all beter omschreven. Elk bedrijf dat aan een militaire klant levert, moet dat melden bij de regulerende instantie. De regulerende instantie zal beslissen of het geleverde product gebruikt kan worden in wapensystemen.

De heer *Jan Laurys* is van oordeel dat politiek gevoelige dossiers besproken moeten kunnen worden door de Vlaamse Regering.

In december 2005 zijn een aantal dossiers niet behandeld omdat de samenwerking met de FOD Justitie spaak liep. De spreker vraagt of dat een reden is voor het gedaalde aantal uitvoerlicenties. Was er sprake van een stiptheidsactie?

Volgens de *minister* haalt de spreker een aantal zaken door elkaar. Het Epsi-dossier heeft de minister ertoe aangezet om een aantal dossiers heel grondig te bestuderen. De problemen met de FOD Justitie staan daar los van.

Door uiteenlopende interpretaties van een KB leverde de FOD Justitie de vereiste vergunningen niet meer af. Men ging er daar van uit dat men daarvoor niet meer bevoegd was. Omdat een dossier wettelijk niet in orde is zonder deze vergunning, was het voor de minister onmogelijk om een beslissing te nemen.

Na onderhandelingen heeft de FOD Justitie beslist nog voorafgaande vergunningen af te leveren tot 30 juni 2006. Van zodra de FOD Justitie opnieuw bereid was vergunningen af te leveren, heeft de minister alle betrokken bedrijven geïnformeerd. Omdat het niet zeker is dat er na 30 juni al een definitieve regeling zal zijn, wordt opnieuw onderhandeld.

De minister stelt dat de weigeringsgraad niet significant is gewijzigd.

De heer *Jan Laurys* denkt dat dat de bedoeling niet was van het KB. De wet viseert in de eerste plaats de malafide handelaars.

De *minister* antwoordt dat de wet bedoeld is voor alle wapenhandelaars en voor de verruimde categorie van wapens.

De heer *Jan Laurys* is verwonderd dat er nog geen akkoord is met de FOD Buitenlandse Zaken over de

vertegenwoordiging van de gewesten in de overlegorganen.

De *minister* antwoordt dat men op een bepaald ogenblik heel dicht bij een akkoord was. Buitenlandse Zaken is daar na interne consultatie op teruggekomen. De minister herhaalt dat de kabinetschefs daarover verder overleg plegen en dat alle gewesten daarbij betrokken zijn.

De verslaggever,

Jan LAURYS

De voorzitter,

Jan ROEGIERS
